

Arrest

**nr. 335 507 van 5 november 2025
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. CLINCKERS
Handelslei 60
2980 ZOERSEL**

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2025.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende advocaat en haar advocaat A. DEBLOCK *loco* advocaat I. CLINCKERS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, dient op 26 mei 2003 in België een verzoek om internationale bescherming in.

Op 29 november 2005 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing waarbij verzoeker als vluchteling erkend wordt.

Tussen 5 oktober 2005 en 1 oktober 2014 wordt verzoeker verschillende keren strafrechtelijk veroordeeld voor verschillende feiten, waarbij hij onder meer tot een gevangenisstraf van drie jaar veroordeeld wordt.

Verzoeker werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 25 mei 2016 met het oog op de heroverweging van zijn status. Hij gaf hier geen gevolg aan. Op 23 februari 2017 besloot de commissaris-generaal niet over te gaan tot een intrekking van verzoekers status.

Verzoeker werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 21 januari 2020 met het oog op de heroverweging van zijn status. Hij gaf hier geen gevolg aan.

Op 13 mei 2020 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot opheffing van de vluchtelingenstatus van verzoeker.

Op 17 december 2024 dient verzoeker een nieuw verzoek om internationale bescherming in. Gezien hij geen gevolg geeft aan het verzoek om inlichtingen dat hem werd opgestuurd, werd hij geacht afstand te doen van dit verzoek.

Op 26 augustus 2025 wordt verzoeker naar aanleiding van een politiecontrole aangetroffen in illegaal verblijf. Hij wordt overgebracht naar het gesloten centrum in Merksplas.

Op 22 september 2025 dient verzoeker vanuit het gesloten centrum opnieuw een verzoek om internationale bescherming in. Dit wordt beschouwd als verzoekers derde verzoek en dus als een volgend verzoek.

Op 23 oktober 2025 neemt de commissaris-generaal de beslissing waarbij dit volgend verzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt luidt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Russisch staatsburger, geboren op (...) 1981 te Grozny, Republiek Tsjetsjenië, Russische Federatie, waar u ook opgroeide.

Op 18 juli 2003 ontvluchtte u Grozny. U reisde via Polen naar België, waar u op 26 augustus 2003 een verzoek tot internationale bescherming indiende. U verklaarde destijds Tsjetsjenië te zijn ontvlucht omwille van arrestaties en ondervragingen door de Russische autoriteiten en de Tsjetsjeense politie. Door de goede contacten van uw familie met de groep rond Ruslan Alichatchiev, een commandant tijdens het eerste conflict, die uw familie destijds had geholpen en met wie jullie sindsdien goede contacten behielden, werd u door één van de mensen van Alichatchiev in oktober/november 1999 gevraagd om mee te vechten met het verzet. U kwam terecht in een eenheid onder leiding van Imran Vachayev, die op zijn beurt onder het commando stond van Aslanbek Arsayev. U bleef ongeveer twee maanden bij het Tsjetsjeense verzet. Gedurende die twee maanden waren jullie steeds op de vlucht moeten gaan en zochten jullie nieuwe schuilplaatsen omwille van de Russische artillerie en bombardementen. Eind december 1999 kwam uw familie u in Shali ophalen, nadat ze vernamen dat u daar was omdat een tante eveneens in Shali verbleef. Na een periode van herstel van de koude en ontbering ontvluchtte u de oorlog en ging naar uw broer M.(...) die in Moskou verbleef. Samen vertrokken jullie naar Volgograd, bij de ouders van de vriendin van uw broer M.(...). Jullie werden er opgepakt door de politie. U werd 7 dagen vastgehouden en mishandeld. Uw broer kon pas na vier maanden worden vrijgekocht. In het najaar van 2000 keerde u terug naar Tsjetsjenië. In Tsjetsjenië verbleef u omwille van veiligheidsoverwegingen op verschillende plaatsen. Eind november 2000 werd u voor één dag aangehouden, na een controle door de ROVD. Nadien verbleef u ook geregeld bij vrienden buiten Tsjetsjenië, in Khasavyurt en vluchtelingenkampen in Ingoesjetië. In de nacht van 22 op 23 juli 2001 werd uw broer M.(...), die even naar Tsjetsjenië was gekomen in de periode dat uw vader was overleden, opgepakt door Russische militairen. Er is niets meer van hem vernomen, ook niet na vele pogingen vanwege hun moeder en zus M.(...). Enkel zijn jas werd teruggevonden, met daarin verschillende kogelgaten. In maart 2002 werden u en een vriend opgepakt bij een algemene controle door de Ingoesjetische politie. U werd uitgeleverd aan de Federalen, die u opsloten in Grozny. U werd ondervraagd over het Tsjetsjeense verzet en gedwongen een bekentenis te tekenen inzake verboden wapenbezit. Daardoor kon u voor langere tijd worden opgesloten. U werd overgebracht naar een gevangenis in Tsjernokozo. U werd nog geregeld mishandeld. U werd nogmaals gevraagd een bekentenis te tekenen, maar ditmaal bleef u weigeren. Rond juli 2002 werd u voorgeleid en door een rechtbank in Nazran (Ingoesetië) veroordeeld tot zes maanden gevangenisstraf. In september 2002 kwam u vrij. U keerde via Naltsjik terug naar Grozny, waar u zich trachtte schuil te houden. De autoriteiten vielen nog geregeld binnen bij uw moeder en zus. Na de moord op een vriend in juli 2003 besloot u de Russische Federatie te ontvluchten.

Op 29 november 2005 werd u door het Commissariaat-generaal als vluchteling erkend.

Uw broer Z.(...) V.(...) R.(...) (O.V. xxx) vroeg op 6 juni 2003 reeds om internationale bescherming bij de Belgische asielinstanties. Hij werd op 19 oktober 2005 erkend als vluchteling.

Uw moeder Z.(...) (geboren M.(...)) A.(...) S.(...) (O.V. xxx) diende op 16 maart 2004 eveneens een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. Zij werd destijds erkend als vluchteling en heeft intussen de Belgische nationaliteit.

Op 5 oktober 2005 werd u door de correctionele rechtbank te Antwerpen definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden wegens diefstal en diefstal op heterdaad betrapt, met geweld of bedreiging.

Op 11 oktober 2005 werd u door de correctionele rechtbank te Antwerpen definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 maanden wegens diefstal en het niet afgeven van een gevonden goed aan een gemeentebestuur. Op 27 oktober 2006 werd u door de correctionele rechtbank te Antwerpen definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 12 maanden met probatie-uitstel 3 jaren behalve voorlopige

hechtenis wegens diefstal en diefstal op heterdaad betrapt, met geweld of bedreiging. Op 8 februari 2008 werd het probatie-uitstel door de correctionele rechtbank te Antwerpen herroepen. Op 24 oktober 2007 werd u door de correctionele rechtbank te Antwerpen definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 maanden wegens diefstal en het dragen; vervaardiging herstelling; handel (invoer, uitvoer, verkoop, overdracht,...) van verboden wapen(s). Op 19 maart 2008 werd u door het hof van beroep te Antwerpen definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 jaren wegens het dragen zonder wettige reden van jacht- of sportwapen(s); diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, met wapens of erop gelijkende voorwerpen/de schuldige doen geloven dat hij gewapend is; en diefstal. Op 11 december 2009 werd u door de correctionele rechtbank te Turnhout definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 maanden wegens het bezit van verdovende middelen. Op 8 december 2011 werd u door de correctionele rechtbank te Antwerpen definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 jaar wegens het bezit zonder vergunning, handel, vervaardiging zonder vergunning van verdovende middelen; diefstal; en poging tot diefstal. Op 1 oktober 2014 werd u door de correctionele rechtbank te Antwerpen definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden wegens diefstal.

U werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op 25 mei 2016 met het oog op de heroverweging van uw status, dit omdat uw broer Z.(...) V.(...) R.(...) (O.V. xxxx) reeds op 15 april 2016 werd gehoord met het oog op de heroverweging van zijn status en jullie zich destijds deels op dezelfde motieven beriepen. U kwam niet opdagen voor dit persoonlijk onderhoud. De status van uw broer werd op 30 november 2016 ingetrokken. Het CGVS verleende hierbij een advies dat uw broer naar Rusland kon worden teruggeleid, gezien zijn vrees voor vervolging niet langer actueel was. Hij tekende beroep aan tegen deze beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwierp zijn beroep op 24 juli 2019.

Op 23 februari 2017 besloot het Commissariaat-generaal dat niet werd overgegaan tot intrekking van uw status. Op 19 december 2017 ontving het Commissariaat-generaal een brief van de Dienst Vreemdelingenzaken met een vraag tot heroverweging van uw vluchtelingenstatus omwille van het feit dat u in België strafrechtelijk veroordeeld werd. U werd op 23 oktober 2019 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op 14 november 2019 met het oog op de heroverweging van uw status. U kwam niet opdagen voor dit persoonlijk onderhoud, maar liet telefonisch weten dat uw afwezigheid te verklaren viel doordat de treinen tussen Antwerpen en Brussel niet reden. U werd opnieuw opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 19 december 2019, dat echter geannuleerd werd vanwege een staking bij het openbaar vervoer. Op 6 januari 2020 werd u vervolgens nogmaals opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 21 januari 2020 met het oog op de heroverweging van uw status. U kwam echter opnieuw niet opdagen voor dit persoonlijk onderhoud.

Op 13 mei 2020 werd uw vluchtelingenstatus opgeheven op basis van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal was na grondige analyse van de toen beschikbare informatie eveneens van oordeel dat er voor burgers in Tsjetsjenië geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet meer was.

Op 1 januari 2023 diende u een verzoek om internationale bescherming in Kroatië in.

Uw broer Z.(...) V.(...) R.(...) diende op 10 januari 2024 een tweede verzoek om internationale bescherming in België in.

Op 7 mei 2024 werd u definitief veroordeeld voor diefstal door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een gevangenisstraf van een jaar.

Op 17 december 2024 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in België in. U werd overeenkomstig artikel 51/5 geacht afstand gedaan te hebben van dit tweede verzoek gezien u binnen de 15 dagen na verzending geen gevolg had gegeven aan het verzoek om inlichtingen dat u werd toegestuurd.

Op 22 september 2025 diende u een derde verzoek om internationale bescherming in België in. U verklaarde dat u tweemaal werd opgeroepen voor het militaire commissariaat in Grozny en u door de Tsjetsjeense autoriteiten gemobiliseerd zou worden voor de oorlog in Oekraïne. Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten voor: het paspoort van uw echtgenote (kopie), uw huwelijksakte (kopie), de geboorteaktes van uw dochters (kopie), een convocatie voor het militaire commissariaat op 17 september 2023 (kopie), een convocatie voor het militaire commissariaat op 15 december 2023 (kopie) en medische documenten (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang

of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Wat betreft uw huidige verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat er geen nieuwe elementen voorhanden zijn die de kans aanzienlijk vergroten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Vooreerst dient bevestigd te worden dat uw vluchtelingenstatus op 13 mei 2020 werd opgeheven op basis van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet omdat uw vrees voor vervolging niet meer actueel werd geacht. De commissaris-generaal was na grondige analyse van de toen beschikbare informatie eveneens van oordeel dat er voor burgers in Tsjetsjenië geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet meer was. U ging hiertegen niet in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. U werd vervolgens overeenkomstig artikel 51/5 geacht afstand gedaan te hebben van uw tweede verzoek om internationale bescherming dat u had ingediend op 17 december 2024 gezien u binnen de 15 dagen na verzending geen gevolg had gegeven aan het verzoek om inlichtingen dat u werd toegestuurd. U heeft hiertegen geen beroep aangetekend. Bijgevolg resten er u geen verdere beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken en staat de beoordeling ervan vast, behoudens er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, die de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Voor de volledigheid vermelden we ook dat de vluchtelingenstatus van uw broer Z.(...) V.(...) R.(...) werd ingetrokken op 30 november 2016 en er werd geoordeeld dat uw broer kan worden uitgezet naar de Russische Federatie en de verwijderingsmaatregelen verenigbaar zijn met de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

U verklaarde dat u tweemaal werd opgeroepen voor het militaire commissariaat in Grozny en u door de Tsjetsjeense autoriteiten gemobiliseerd zou worden voor de huidige oorlog in Oekraïne (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, vragen 2 en 3). Er zou u worden gezegd dat als u niet ingaat op de oproeping u spoorloos zal verdwijnen zoals uw oudste broer (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, vraag 8). U gaf ook aan dat er bij u thuis nog steeds regelmatig politiemensen langskomen die naar uw oudste broer vragen terwijl ze weten dat hij spoorloos is verdwenen (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, bijkomende nota).

Vooraleer in te gaan op de nieuwe motieven die u aanhaalt dient het CGVS te benadrukken dat de inschatting van het CGVS dat uw beweerde vrees voor vervolging in Tsjetsjenië niet langer actueel is wordt bevestigd door uw persoonlijk gedrag. Zo zijn er wel degelijk indicaties en een sterk vermoeden dat u zelf bent teruggekeerd naar Tsjetsjenië gezien u uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uw dochters voorlegt (zie documenten nummer 2 en nummer 3). Uw huwelijk werd in Grozny geregistreerd op 29 oktober 2020 en u staat ook vermeld als vader op de geboorteaktes van uw dochters die zijn geboren op 22 oktober 2020 en op 11 december 2022 in Grozny. U heeft zich op zijn minst gewend tot de administratieve autoriteiten in Tsjetsjenië om administratieve handelingen te laten verrichten gezien de huwelijksakte in Grozny is voltrokken. Uw gedrag is bijgevolg hoe dan ook niet in overeenstemming met een gegronde vrees voor vervolging door de Tsjetsjeense autoriteiten.

Wat betreft de nieuwe elementen die u aanhaalt dient te worden opgemerkt dat president Poetin op 20 september 2022, voor het eerst sinds de Tweede Wereldoorlog, een gedeeltelijke mobilisatie afkondigde in de Russische Federatie. Hierdoor kon vanaf 21 september 2022 iedereen die op dat moment opgenomen was op de zaps, de lijst van militaire reservisten, opgeroepen worden. In de eerste plaats gold dit voor personen die reeds gediend hadden in het leger en over een specifieke militaire vaardigheid beschikten. Personen die tijdens de mobilisatie opgeroepen werden, kregen het statuut van contractsoldaat. De contracttermijn van de gemobiliseerde personen loopt totdat president Poetin de gedeeltelijke mobilisatie van september 2022 officieel beëindigt.

Op 28 oktober 2023 verklaarde de toenmalige Russische minister van Defensie, Shoygu, dat de mobilisatie voltooid was en dat hierbij 300.000 personen opgeroepen waren. Poetin bevestigde kort daarna dat de mobilisatie voltooid was. Officieel werd de mobilisatieverordening van 20 september 2022 echter nog niet beëindigd. Volgens het Kremlin is er evenwel geen presidentieel decreet nodig om de mobilisatie officieel te beëindigen. Hoe dan ook blijkt uit de meest recente objectieve informatie (zie Russische Federatie - Legerdienst, contractsoldaten en mobilisatie beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_russische_federatie_legerdienst_contractsoldaten_en_mobilisatie_20231023.pdf), dat er sinds begin november 2022 geen verplichte mobilisaties meer hebben plaatsgevonden. Midden augustus 2023 kwamen er uit verschillende regio's, waaronder Zabajkajal en Krasnoyarsk, wel opnieuw meldingen van personen die opgeroepen werden voor het plaatsen van een mobilisatie-instructie (mobilizatsionnoe predpisanie) in hun militaire boekje. Het betroffen in de eerste plaats officieren. Personen die een dergelijke mobilisatie-instructie hebben ontvangen, zijn wettelijk verplicht om zich spontaan te melden bij hun militair commissariaat van zodra een mobilisatie wordt afgekondigd.

Voorlopig zijn er echter geen concrete indicaties dat er een nieuwe mobilisatiecampagne op til is. De Russische autoriteiten proberen verliezen aan te vullen met contractsoldaten. Ze zetten maximaal in op het ronselen van contractsoldaten omdat ze een nieuwe mobilisatie zo lang mogelijk willen vermijden uit vrees voor de maatschappelijke reactie.

De situatie op vlak van mobilisatie in Tsjetsjenië verschilt echter fundamenteel van die in de rest van de Russische Federatie. De Tsjetsjeense autoriteiten maken op grote schaal gebruik van verschillende vormen van dwang om zogenaamde vrijwilligers in te lijven. Hierbij worden voornamelijk critici van het Tsjetsjeense regime en/of de oorlog in Oekraïne gevisieerd alsook personen die eerder reeds onder de negatieve aandacht van de Tsjetsjeense autoriteiten zijn gekomen (zie *Russie/Tchétchénie : conséquences du refus de servir* beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2126599/230831_RUS_chechnya_military_service_FR.pdf en *Russische Federatie - Legerdienst, contractsoldaten en mobilisatie* beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_russische_federatie_legerdienst_contractsoldaten_en_mobilisatie_20231023.pdf).

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan evenwel niet a priori worden aangenomen dat er een veralgemeend risico is voor elke Tsjetsjeen om het slachtoffer te worden van gedwongen inlijving door de Tsjetsjeense autoriteiten en er zodoende sprake is van groepsvervolging in Vluchtelingenrechtelijke zin, namelijk vervolging die het resultaat is van een bewust en systematisch beleid waarmee iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan worden getroffen, enkel en alleen wegens lidmaatschap van deze groep. Het louter op algemene wijze verwijzen naar de praktijk van gedwongen inlijving in Tsjetsjenië volstaat bijgevolg niet om een nood aan internationale bescherming in uw hoofde te concluderen. Deze nood dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht echter onvoldoende concrete en overtuigende elementen aan die de toekenning van een internationale beschermingsstatus wettigen.

U vermeldt dat politiemensen nog steeds bij u thuis langskomen in Tsjetsjenië (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, bijkomende nota). Dit zijn echter blote beweringen. Het is bovendien geloofwaardig dat u nog steeds zou lastig gevallen worden omwille van gebeurtenissen die dateren van bijna 25 jaar geleden. U vermeldt ook helemaal niet dat u tot die personen behoort die actief kritiek geven op het regime in Tsjetsjenië. Zoals hoger reeds aangegeven en besproken zijn er wel degelijk indicaties dat u zelf bent teruggekeerd naar Tsjetsjenië, of u zich op zijn minst heeft gewend tot de autoriteiten van uw land van herkomst voor documenten. Er kan dan ook niet zomaar worden aangenomen worden dat u een gegronde vrees heeft voor vervolging. Er moet hier nog aan toegevoegd worden dat u twee convocaties voor het militaire commissariaat voorlegde: een convocatie van 17 september 2023 en een convocatie van 15 december 2023. Wanneer u werkelijk reeds convocaties verkreeg van de Tsjetsjeense autoriteiten eind 2023 mogen we redelijkerwijze verwachten dat u daarvan op de hoogte werd gesteld en is het niet uit te leggen dat u pas op 17 december 2024 een tweede verzoek om internationale bescherming in België indiende. U werd bovendien geacht impliciet afstand gedaan te hebben van dit tweede verzoek gezien u binnen de 15 dagen na verzending geen gevolg had gegeven aan het verzoek om inlichtingen dat u werd toegestuurd. Dergelijke gedrag wijst allerminst op een acute en gegronde vrees voor vervolging in uw land van herkomst. Te meer daar u uw derde verzoek om internationale bescherming ook pas indiende op 22 september 2025, 9 maanden later, en u dus pas, in dit kader van uw derde verzoek, voor het eerst, na maar liefst meer dan twee jaar na het ontvangen ervan, uw convocaties voor het militaire commissariaat in Tsjetsjenië ook voorlegde.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming door het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden ingevolge de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging van diens leven of persoon.

Uit de beschikbare objectieve informatie (zie COI Focus Russische Federatie: Veiligheidssituatie Tsjetsjenië, Dagestan en Ingoesjetië van 22 februari 2024, (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_russische_federatie_veiligheidssituatie_tsjetsjenie_dagestan_en_ingoesjetie_20240222.docx_pdf) blijkt dat de deelrepublieken Tsjetsjenië, Ingoesjetië en Dagestan na het uiteenvallen van de Sovjet-Unie een turbulente periode doormaakten die gekenmerkt werd door een gewapende opstand, maar dat de situatie er anno 2024 helemaal anders uit ziet. Tsjetsjenië werd na een hevige onafhankelijkheidsstrijd in 1996 de facto onafhankelijk. In het najaar van 1999 brak het tweede Tsjetsjeens-Russische conflict uit, nadat Tsjetsjeense opstandelingen de buurrepubliek Dagestan waren binnengevallen en Rusland getroffen werd door een reeks bomaanslagen. Het federale leger trok Tsjetsjenië binnen en maakte een eind aan de Tsjetsjeense onafhankelijkheid. Restanten van Tsjetsjeense troepen voerden in het eerste decennium van 2000 nog een rebellenoorlog tegen Russische troepen en de pro-Russische Tsjetsjeense regering. Deze verzetsbeweging vervelde in de loop van de jaren 2000 van een onafhankelijkheidsbeweging tot het zogenaamde Emiraat van de Kaukasus (EK), een rebellengroepering met uitgesproken islamitische motivering. Het EK breidde zich in de tweede helft van de jaren 2000 vanuit Tsjetsjenië uit naar andere Noord-Kaukasische deelrepublieken, voornamelijk Dagestan en Ingoesjetië. De

lokale en federale autoriteiten zetten in de daarop volgende jaren maximaal in op de uitschakeling van het EK. In combinatie met een uitstroom van rebellen uit de regio naar het Midden-Oosten, resulteerde dit in een uitgesproken verzwakking van de rebellenbeweging in de hele Noordelijke Kaukasus. Dit leidde ertoe dat de rebellenbeweging sinds het einde van de jaren 2010 zo goed als volledig uitgeschakeld is. Islamitische Staat probeerde in deze periode voet aan de grond te krijgen in de Noordelijke Kaukasus, maar slaagde er niet in zich te handhaven. Zelfs in Tsjetsjenië is er geen steun of infrastructuur voor gewapend verzet meer. Het huidige klimaat in de Russische Federatie werkt een snelle en sterke repressie van eventuele nieuwe rebellen in de hand. Actueel is er in Tsjetsjenië, Ingoesjetië en Dagestan geen sprake meer van een georganiseerde rebellenbeweging, enkel nog van kleine, geïsoleerde slapende cellen of individuen met een zeer beperkte capaciteit. Deze zijn niet meer in staat grootschalige of gecoördineerde acties te organiseren en hebben niet langer de middelen om aan vuurwapens te raken. De huidige situatie in Tsjetsjenië, Ingoesjetië en Dagestan wordt gekenmerkt door sporadische, zeer kleinschalige, geïsoleerde aanvallen op leden van de ordediensten. Zowel het aantal incidenten als het aantal slachtoffers dat bij dergelijke incidenten valt, is bijzonder beperkt.

De ordediensten voeren nog steeds acties uit tegen veronderstelde opstandelingen, waarbij ernstige mensenrechtenschendingen kunnen voorvallen. Het betreft zowel zogenaamde speciale operaties waarbij gewapende eenheden van de ordediensten veronderstelde rebellen insluiten en er een vuurgevecht ontstaat, als (onrechtmatige) arrestaties en/of (tijdelijke) verdwijningen. Speciale operaties komen echter slechts zelden voor. Arrestaties en verdwijningen komen vooral in Tsjetsjenië nog voor. In Ingoesjetië en Dagestan is hun aantal zeer beperkt. Vaak worden gearresteerde personen door de Tsjetsjeense ordediensten voor een korte of langere periode in detentie gehouden zonder enig contact met hun familie teneinde hen, vaak door middel van mishandeling, te dwingen zelf een bekentenis af te leggen of om een eerdere gearresteerde onder druk te zetten om bepaalde informatie vrij te geven. Indien ze geen bekentenis afleggen, lopen ze het risico gedood te worden in detentie en nadien spoorloos te verdwijnen, of als een gedode rebel voorgesteld te worden door de ordediensten. Naast (veronderstelde) rebellen, worden vooral personen die kritiek leverden op de huidige machthebbers in Tsjetsjenië hiervan het slachtoffer. Dergelijke arrestaties werden door de Tsjetsjeense ordediensten ook aangewend om onder dwang manschappen te rekruteren voor de oorlog in Oekraïne.

Gelet op het bovenstaande, kan er in de deelrepublieken Ingoesjetië, Tsjetsjenië en Dagestan actueel geenszins gesproken worden van aanhoudend geweld of een open militair conflict tussen de reguliere strijdkrachten van de staat en één of meer gewapende groeperingen, of tussen twee of meer gewapende groeperingen onderling. Bij gebrek aan een gewapend conflict in de Noordelijke Kaukasus is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Het paspoort van uw echtgenote, uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uw dochters bewijzen uw identiteit en die van uw gezin en vormen zoals hoger aangegeven ook indicaties voor uw terugkeer naar Tsjetsjenië. Met betrekking tot de convocaties voor het militaire commissariaat waarbij u zich diende te melden op 17 september 2023 en op 15 december 2023 dient allereerst te worden opgemerkt dat de bewijswaarde van kopieën uiterst gering is, gezien dergelijke documenten met het nodige knip- en plakwerk eenvoudigweg aangepast of gefotoshopt kunnen worden. Bovendien dient te worden opgemerkt dat er in de Noordelijke Kaukasus een hoge graad van corruptie heerst en is het volgens de informatie waarover het CGVS beschikt wel degelijk mogelijk om officiële documenten tegen betaling bij de overheden te verkrijgen (zie documenten in het administratief dossier). Bovendien willen we erop wijzen dat om enige bewijskracht aan een document te ontlenen, het dient te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. Daarbij komt nog dat de convocaties voor het militaire commissariaat – voor zover authentiek - van september en december 2023 dateren en u helemaal niet motiveert waarom u die niet eerder zou hebben kunnen voorleggen zoals ook hoger besproken werd. Uw medische documenten zijn een indicatie voor een bestaande medische problematiek die an sich niet in vraag wordt gesteld.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale

bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 betreffende de procedure bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, het evenredigheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker voert aan dat zijn huidige vrees gegrond is omwille van zijn eerdere én door het CGVS erkende vervolging in Tsjetsjenië. Inzake de voorgelegde convocaties wordt hem een onredelijke bewijslast opgelegd zonder rekening te houden met zijn bijzonder kwetsbare positie en daarenboven liet het CGVS na om verzoeker dieper te ondervragen over deze convocaties. Het CGVS motiveert niet waarom de convocaties niet zouden ondersteund zijn door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen.

3.2. Stukken

Verzoeker voegt bij het verzoekschrift geen nieuwe stukken.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Juridisch kader

Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij

voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van huidig volgend verzoek om internationale bescherming de beslissing met betrekking tot het eerdere verzoek om internationale bescherming van verzoeker nogmaals te beoordelen in beroep. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

3.3.3. Onderzoek van de nieuwe elementen

3.3.3.1. Verzoeker werd op 29 november 2005 erkend als vluchteling. Op 13 mei 2020 werd zijn vluchtelingenstatus opgeheven overeenkomstig artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet omdat zijn vrees voor vervolging niet meer actueel werd geacht.

In het kader van zijn huidig volgend verzoek verklaarde verzoeker dat hij tweemaal werd opgeroepen voor het militaire commissariaat in Grozny en hij door de Tsjetsjeense autoriteiten gemobiliseerd zou worden voor de oorlog in Oekraïne.

Hij legt volgende stukken neer:

- een kopie van het paspoort van zijn echtgenote;
- een kopie van zijn huwelijksakte;
- kopieën van de geboorteaktes van zijn dochters;
- een kopie van een convocatie voor het militaire commissariaat op 17 september 2023;
- een kopie van een convocatie voor het militaire commissariaat op 15 december 2023;
- kopieën van medische documenten.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.3.2. In de bestreden beslissing wordt het huidig volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk verklaard omdat er geen nieuwe elementen voorhanden zijn die de kans aanzienlijk vergroten dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt:

(i) verzoekers vluchtelingenstatus werd opgeheven op 13 mei 2020 op basis van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet omdat zijn vrees voor vervolging niet meer actueel werd geacht en er voor burgers in Tsjetsjenië geen reëel risico op ernstige schade was in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, verzoeker ging niet in beroep. Van zijn tweede verzoek, ingediend op 17 december 2024, werd verzoeker geacht afstand te hebben gedaan overeenkomstig artikel 51/5 van de Vreemdelingenwet, verzoeker ging niet in beroep. Bijgevolg resten er verzoeker geen verdere beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot zijn vorige verzoeken en staat de beoordeling ervan vast; de commissaris-generaal stelt vast dat er geen nieuwe elementen zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet;

(ii) verzoeker verklaarde dat hij twee maal werd opgeroepen voor het militaire commissariaat in Grozny en dat hij door de Tsjetsjeense autoriteiten gemobiliseerd zou worden voor de huidige oorlog in Oekraïne; hij zou anders hetzelfde lot ondergaan als zijn oudste broer;

- de inschatting dat verzoekers vrees voor vervolging in Tsjetsjenië niet langer actueel is, wordt bevestigd door verzoekers persoonlijk gedrag: er zijn indicaties en er is een sterk vermoeden dat verzoeker zelf is teruggekeerd naar Tsjetsjenië;
- president Poetin kondigde een gedeeltelijke mobilisatie af op 20 september 2022, op 28 oktober 2023 verklaarde de Russische minister van defensie dat de mobilisatie voltooid was, wat daarna bevestigd werd door president Poetin; uit de meest recente informatie blijkt dat er sinds begin november 2022 geen verplichte mobilisaties meer hebben plaatsgevonden; er zijn geen concrete indicaties dat een nieuwe mobilisatiecampagne op til is;

- de situatie op vlak van mobilisatie in Tsjetsjenië verschilt fundamenteel van die in de rest van de Russische Federatie; er worden voornamelijk critici van het regime en van de oorlog geïdentificeerd en personen die reeds eerder onder de negatieve aandacht zijn gekomen. Er kan echter niet *a priori* worden aangenomen dat er een veralgemeend risico is voor elke Tsjetsjeen, deze nood dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden; verzoeker heeft onvoldoende concrete en overtuigende elementen aangebracht die de toekenning van een beschermingsstatus wettigen;

- dat politiemensen bij hem thuis langskomen in Tsjetsjenië is een blote bewering; er zijn indicaties dat hij zelf teruggekeerd is naar Tsjetsjenië, of zich op zijn minst heeft gewend tot de autoriteiten voor documenten; wanneer verzoeker werkelijk eind 2023 twee convocaties zou hebben gekregen, is het niet uit te leggen dat hij pas op 17 december 2024 een verzoek indiende in België; van dit verzoek werd hij bovendien geacht impliciet afstand te hebben gedaan omdat hij geen gevolg had gegeven aan het verzoek om inlichtingen: dit gedrag wijst allerminst op een acute en gegronde vrees voor vervolging; zijn derde verzoek diende hij pas in op 22 september 2025 en nu legt hij pas voor het eerst deze convocaties neer;

(iii) inzake artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet blijkt uit de landeninformatie dat er in de deelstaat Tsjetsjenië niet kan worden gesproken van aanhoudend geweld of een open militair conflict; bij gebrek aan een gewapend conflict is dit artikel niet van toepassing;

(iv) de documenten die verzoeker voorlegt, wijzigen niets aan het voorgaande;

(v) verzoeker brengt geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor een beschermingsstatus in aanmerking komt, het CGVS beschikt evenmin over dergelijke elementen.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. De middelen kunnen in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.3.3. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd in het kader van zijn volgend verzoek om internationale bescherming en dat hij deze zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Hij komt op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot deze nieuwe elementen en verklaringen van verzoeker vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

3.3.3.4. Vooreerst motiveert de Commissaris-generaal in de bestreden beslissing het volgende:

“Vooraleer in te gaan op de nieuwe motieven die u aanhaalt dient het CGVS te benadrukken dat de inschatting van het CGVS dat uw beweerde vrees voor vervolging in Tsjetsjenië niet langer actueel is wordt bevestigd door uw persoonlijk gedrag. Zo zijn er wel degelijk indicaties en een sterk vermoeden dat u zelf bent teruggekeerd naar Tsjetsjenië gezien u uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uw dochters voorlegt (zie documenten nummer 2 en nummer 3). Uw huwelijk werd in Grozny geregistreerd op (...) oktober 2020 en u staat ook vermeld als vader op de geboorteaktes van uw dochters die zijn geboren op (...) oktober 2020 en op (...) december 2022 in Grozny. U heeft zich op zijn minst gewend tot de administratieve autoriteiten in Tsjetsjenië om administratieve handelingen te laten verrichten gezien de huwelijksakte in Grozny is

voltrokken. Uw gedrag is bijgevolg hoe dan ook niet in overeenstemming met een gegronde vrees voor vervolging door de Tsjetsjeense autoriteiten.”

In het verzoekschrift brengt verzoeker hiertegen in dat de huwelijksakte en de geboorteaktes dateren van 2020 en van 2022, dus van voor de voorgelegde convocaties van 2023.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat hij naar Tsjetsjenië zou zijn teruggekeerd en zich op zijn minst heeft gewend tot de administratieve autoriteiten om administratieve handelingen te laten verrichten. Dit ondermijnt wel degelijk verzoekers vrees nadat zijn vluchtelingenstatus werd opgeheven. Verzoeker is immers nadat zijn vluchtelingenstatus werd opgeheven, teruggekeerd naar zijn land van herkomst en heeft in zijn volgend verzoek geen melding gemaakt van problemen die hij op dat ogenblik zou hebben ondervonden. Dat verzoeker indertijd werd erkend om de redenen die uiteengezet worden in huidige bestreden beslissing (de gebeurtenissen die plaatsvonden tussen 1999 en juli 2003), dat zijn erkenning in 2020 werd opgeheven omdat zijn vrees niet meer actueel was, en dat verzoeker is teruggekeerd naar Tsjetsjenië minstens in 2020 en 2022, brengt mee dat zijn gedrag niet in overeenstemming is met een gegronde vrees voor vervolging door de Tsjetsjeense autoriteiten.

Waar verzoeker benadrukt dat dit was vooraleer hij de convocaties kreeg en dat hij dus nieuwe elementen kan aanbrengen, verwijst de Raad naar wat hieronder overwogen wordt over deze nieuwe elementen.

3.3.3.5. Vervolgens oordeelt de commissaris-generaal samengevat het volgende over de nieuw ingeroepen elementen door verzoeker (de twee convocaties):

- president Poetin kondigde een gedeeltelijke mobilisatie af op 20 september 2022, op 28 oktober 2023 verklaarde de Russische minister van defensie dat de mobilisatie voltooid was, wat daarna bevestigd werd door president Poetin; uit de meest recente informatie blijkt dat er sinds begin november 2022 geen verplichte mobilisaties meer hebben plaatsgevonden; er zijn geen concrete indicaties dat een nieuwe mobilisatiecampagne op til is;
- de situatie op vlak van mobilisatie in Tsjetsjenië verschilt fundamenteel van die in de rest van de Russische Federatie; er worden voornamelijk critici van het regime en van de oorlog gevisieerd en personen die reeds eerder onder de negatieve aandacht zijn gekomen. Er kan echter niet *a priori* worden aangenomen dat er een veralgemeend risico is voor elke Tsjetsjeen, deze nood dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden; verzoeker heeft onvoldoende concrete en overtuigende elementen aangebracht die de toekenning van een beschermingsstatus wettigen;
- dat politiemensen bij hem thuis langskomen in Tsjetsjenië is een blote bewering; er zijn indicaties dat hij zelf teruggekeerd is naar Tsjetsjenië, of zich op zijn minst heeft gewend tot de autoriteiten voor documenten; wanneer verzoeker werkelijk eind 2023 twee convocaties zou hebben gekregen, is het niet uit te leggen dat hij pas op 17 december 2024 een verzoek indiende in België; van dit verzoek werd hij bovendien geacht impliciet afstand te hebben gedaan omdat hij geen gevolg had gegeven aan het verzoek om inlichtingen: dit gedrag wijst allerm minst op een acute en gegronde vrees voor vervolging; zijn derde verzoek diende hij pas in op 22 september 2025 en nu legt hij pas voor het eerst deze convocaties neer.

Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat hij over zijn nieuw verzoek gehoord moest worden, dat het CGVS wist dat verzoeker in het verleden deel nam aan het verzet vanuit de groep rond Ruslan Alichatiev en dat het duidelijk is dat critici van het Tsjetsjeense regime, voormalig of niet, nog steeds gevisieerd worden.

De Raad stelt echter vast dat verzoeker geheel voorbijgaat aan en in het verzoekschrift niet in het minst ingaat op de motieven inzake zijn eigen gedrag en zijn desinteresse in zijn beschermingsverzoek:

“Wanneer u werkelijk reeds convocaties verkreeg van de Tsjetsjeense autoriteiten eind 2023 mogen we redelijkerwijze verwachten dat u daarvan op de hoogte werd gesteld en is het niet uit te leggen dat u pas op 17 december 2024 een tweede verzoek om internationale bescherming in België indiende. U werd bovendien geacht impliciet afstand gedaan te hebben van dit tweede verzoek gezien u binnen de 15 dagen na verzending geen gevolg had gegeven aan het verzoek om inlichtingen dat u werd toegestuurd. Dergelijke gedrag wijst allerm minst op een acute en gegronde vrees voor vervolging in uw land van herkomst. Te meer daar u uw derde verzoek om internationale bescherming ook pas indiende op 22 september 2025, 9 maanden later, en u dus pas, in dit kader van uw derde verzoek, voor het eerst, na maar liefst meer dan twee jaar na het ontvangen ervan, uw convocaties voor het militaire commissariaat in Tsjetsjenië ook voorlegde.”

De Raad volgt de commissaris-generaal dat het niet getuigt van een werkelijke, acute en gegronde vrees voor vervolging om tot bijna een jaar na de gebeurtenissen te wachten met het indienen van een verzoek om internationale bescherming, dan geen verder gevolg te geven aan dit verzoek, en dan nog eens negen maanden te wachten met het indienen van een nieuw verzoek (uit de stukken van het administratief dossier blijkt bovendien dat dit pas gebeurde nadat verzoeker door de politie werd opgepakt omdat hij werd aangetroffen in illegaal verblijf). Verzoeker geeft in het verzoekschrift geen enkele uitleg voor zijn gedrag in

dit verband. De Raad acht het van weinig ernst getuigen dat verzoeker hieraan geheel voorbij gaat. Zulk gedrag ondermijnt volledig de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde problemen.

Verzoeker vermeldt in het verzoekschrift dat geweten is dat hij in het verleden deel uitmaakte van het verzet, een criticus was van het regime, daarom nog steeds gevisieerd wordt en dat in de bestreden beslissing te lezen staat dat critici van het Tsjetsjeense regime alsook personen die eerder reeds onder de negatieve aandacht van de Tsjetsjeense autoriteiten zijn gekomen, onder dwang ingelijfd worden. De Raad herhaalt dat, mocht verzoekers vrees in dit verband oprecht zijn, hij niet tot bijna een jaar na de gebeurtenissen zou wachten met het indienen van een verzoek om internationale bescherming, dan geen verder gevolg zou geven aan dit verzoek, en dan nog eens negen maanden zou wachten met het indienen van een nieuw verzoek. Ondergeschikt wordt opgemerkt dat verzoekers verklaring dat politiemensen nog steeds bij hem thuishoeren in Tsjetsjenië, een loutere bewering is. Verzoeker heeft ook niet zelf verklaard dat hij een risico loopt omdat hij in het verleden of heden actief kritiek zou hebben gegeven op het regime in Tsjetsjenië.

Waar verzoeker aanvoert dat hij had moeten worden gehoord tijdens een persoonlijk onderhoud, benadrukt de Raad dat de beslissing om een verzoeker, die een volgend verzoek indient, al dan niet persoonlijk te horen, overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij de DVZ de kans kreeg om zijn verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van zijn huidige volgend verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen.

3.3.3.6. In de bestreden beslissing worden de stukken die verzoeker heeft voorgelegd (onder meer de convocaties) in het kader van zijn volgend verzoek als volgt beoordeeld:

“De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Het paspoort van uw echtgenote, uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uw dochters bewijzen uw identiteit en die van uw gezin en vormen zoals hoger aangegeven ook indicaties voor uw terugkeer naar Tsjetsjenië. Met betrekking tot de convocaties voor het militaire commissariaat waarbij u zich diende te melden op 17 september 2023 en op 15 december 2023 dient allereerst te worden opgemerkt dat de bewijswaarde van kopieën uiterst gering is, gezien dergelijke documenten met het nodige knip- en plakwerk eenvoudigweg aangepast of gefotoshopt kunnen worden. Bovendien dient te worden opgemerkt dat er in de Noordelijke Kaukasus een hoge graad van corruptie heerst en is het volgens de informatie waarover het CGVS beschikt wel degelijk mogelijk om officiële documenten tegen betaling bij de overheden te verkrijgen (zie documenten in het administratief dossier). Bovendien willen we erop wijzen dat om enige bewijskracht aan een document te ontnemen, het dient te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. Daarbij komt nog dat de convocaties voor het militaire commissariaat – voor zover authentiek - van september en december 2023 dateren en u helemaal niet motiveert waarom u die niet eerder zou hebben kunnen voorleggen zoals ook hoger besproken werd. Uw medische documenten zijn een indicatie voor een bestaande medische problematiek die an sich niet in vraag wordt gesteld.”

Verzoeker meent dat hem een onredelijke bewijslast wordt opgelegd zonder rekening te houden met de bijzonder kwetsbare positie waarin hij zich bevindt. Volgens verzoeker wordt de bewijswaarde van de convocaties ten onrechte uiterst gering geacht en wordt ten onrechte gesteld dat deze stukken niet worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen enkele uitleg geeft om welke reden hij zich in een bijzonder kwetsbare positie zou bevinden. Met deze niet gestaafde bewering kan bijgevolg geen rekening worden gehouden.

In de bestreden beslissing wordt uitgelegd waarom de bewijswaarde van de convocaties uiterst gering wordt geacht:

- de bewijswaarde van kopieën is uiterst gering, gezien dergelijke documenten met het nodige knip- en plakwerk eenvoudigweg aangepast of gefotoshopt kunnen worden;
- in de Noordelijke Kaukasus heerst een hoge graad van corruptie en is het volgens de informatie waarover het CGVS beschikt wel degelijk mogelijk om officiële documenten tegen betaling bij de overheden te verkrijgen (zie documenten in het administratief dossier);
- de convocaties dateren van september en december 2023 en verzoeker motiveert niet waarom hij die niet eerder zou hebben kunnen voorleggen;
- om enige bewijskracht te hebben, dient een document te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is.

Behalve het laatste argument, betwist verzoeker deze motieven niet. De Raad sluit zich hierbij aan.

Waar verzoeker wel kritiek uit op het feit dat zijn verklaringen ten onrechte niet geloofwaardig, coherent en plausibel worden geacht, wijst de Raad er opnieuw op dat het niet getuigt van een werkelijke, acute en gegronde vrees voor vervolging om tot bijna een jaar na de convocaties te wachten met het indienen van een

verzoek om internationale bescherming, dan geen verder gevolg te geven aan dit verzoek, en dan nog eens negen maanden te wachten met het indienen van een nieuw verzoek. Verzoeker geeft in het verzoekschrift geen enkele uitleg voor zijn gedrag in dit verband. De Raad acht het van weinig ernst getuigen dat hieraan geheel voorbijgegaan wordt. Zulk gedrag ondermijnt volledig de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde problemen.

3.3.3.7. Verzoeker voert tevens de schending aan van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Hij meent dat vaststaat dat hij, door zijn vroegere erkenning als vluchteling, in het verleden reeds werd vervolgd en dat dit een duidelijke aanwijzing is dat zijn vrees voor vervolging gegrond is.

Nu verzoekers huidig relaas elke geloofwaardigheid ontbeert, kan hij zich niet dienstig beroepen op dit artikel.

3.3.3.8. De Raad sluit zich aan bij het onderzoek van de commissaris-generaal inzake artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker wijst erop dat in deze analyse vermeld wordt dat arrestaties en verdwijningen in Tsjetsjenië nog steeds voorkomen en dat verzoeker door zijn vroegere activiteiten en erkenning, wel degelijk een geïndividualiseerde en concrete nood aan bescherming heeft.

De Raad wijst erop dat verzoeker niet ontkent dat hij minstens in 2020 en 2022 naar Tsjetsjenië is teruggekeerd. Hiermee alleen al toont hij zelf aan dat hij naar zijn land van herkomst kan gaan zonder daar problemen te hebben. Verder toont verzoeker niet aan dat de analyse van de commissaris-generaal dat er *in casu* geen gewapend conflict is in de Noordelijke Kaukasus in de zin van artikel 48/2, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, niet correct zou zijn.

3.3.3.9. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming.

3.3.3.10. De Raad wijst erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf november tweeduizend vijftientig door:

A. DE SMET, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET